

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

Lời Kêu Gọi Phục Vụ của Đấng Cứu Rỗi

Tất cả những người đã nghiên cứu toán học đều biết một mẫu số chung là gì. Đối với Các Thánh Hữu Ngày Sau, có một mẫu số chung mà ràng buộc chúng ta lại với nhau. Mẫu số chung đó là sự kêu gọi riêng mỗi người chúng ta tiếp nhận để làm tròn những chỉ định trong vương quốc của Thượng Đế ở nơi đây trên thế gian.

Các anh em có bao giờ ta thán khi một sự kêu gọi đến với mình không? Hoặc các anh em chấp nhận với lòng biết ơn mỗi cơ hội để phục vụ các anh em của mình, vì biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ ban phước cho những người Ngài kêu gọi?

Tôi hy vọng rằng chúng ta sẽ không mất đi mục tiêu thật sự của các cơ hội trân quý của mình để phục vụ. Mục tiêu đó, mục tiêu vĩnh cửu đó, cũng là mục tiêu mà Chúa đã phán và được tìm thấy trong sách Trăn Châu Vô Giá: “Vì này, đây là công việc của ta và sự vinh quang của ta—là để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người.”¹

Cầu xin cho chúng ta luôn luôn nhớ rằng vai trò tín hữu trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô không phải là một sự an ủi mà đúng hơn là một trách nhiệm. Bổn phận của chúng ta, ngoài việc tự cứu mình, còn là nhằm hướng dẫn những người khác đến vương quốc thượng thiên của Thượng Đế.

Bằng cách sẵn lòng bước đi trên con đường phục

vụ dẫn đến Thượng Đế, chúng ta sẽ chẳng bao giờ ở trong vị thế của Đức Hồng Y Wolsey trong tác phẩm của nhà thơ và nhà soạn kịch Shakespeare. Vì mất hết quyền lực của mình sau một đời phục vụ nhà vua, ông đã buồn bã than rằng:

*Nếu tôi đã phục vụ Thượng Đế của tôi chỉ với một nửa
bầu nhiệt huyết*

*Mà tôi đã phục vụ vua tôi, thì bây giờ, Ngài đã không
Để tôi sa vào tay kẻ thù của tôi.²*

Thiên thượng đòi hỏi loại phục vụ nào? “Này, Chúa đòi hỏi tấm lòng thành và tâm hồn đầy thiện chí; và những kẻ có thiện chí và biết tuân lời sẽ hưởng sự tốt lành của đất Si Ôn vào những ngày sau cùng này.”³

Tôi ngừng lại khi suy nghĩ về những lời của Chủ Tịch John Taylor (1808–87): “Nếu ta không làm vinh hiển những sự kêu gọi của mình thì Thượng Đế sẽ bắt ta chịu trách nhiệm về những người đáng lẽ chúng ta đã có thể cứu vớt nếu chúng ta đã làm bổn phận của mình.”⁴

Cuộc sống của Chúa Giê Su giống như ngọn đèn pha sáng rọi lòng nhân từ khi Ngài phục sự ở giữa loài người. Chúa Giê Su phán rằng: “Ta ở giữa các ngươi như kẻ hầu việc vậy,”⁵ khi Ngài mang sức mạnh đến cho tay chân của người què quặt, thị lực cho mắt người mù, thánh giá cho tai người điếc và sức sống cho thi hài người chết.

Với chuyện ngụ ngôn về người Sa Ma Ri nhân từ, Đức Thầy đã dạy chúng ta phải yêu thương người lân cận như chính mình.⁶ Với câu trả lời của Ngài cho người trẻ tuổi quyền quý, Ngài đã dạy cho chúng ta phải từ bỏ tính ích kỷ.⁷ Với việc cho 5.000 người ăn, Ngài đã dạy cho chúng ta thấy nhu cầu của những người khác.⁸ Và với Bài Giảng trên Núi, Ngài đã dạy chúng ta phải tìm kiếm trước hết vương quốc của Thượng Đế.⁹

Trong Tân Thế Giới, Chúa phục sinh đã phán: “Các người biết những điều gì mình phải làm trong giáo hội của ta; vì những công việc mà các người thấy ta làm, các người cũng sẽ phải làm như vậy; vì những gì các người trông thấy ta làm, các người cũng sẽ phải làm theo.”¹⁰

Chúng ta ban phước cho những người khác khi chúng ta phục vụ dưới bóng của “Đức Chúa Giê Su ở Na Xa Rét . . . Ngài đi từ nơi nọ qua chỗ kia làm phước.”¹¹ Thượng Đế ban phước cho chúng ta để tìm ra niềm vui trong việc phục vụ Cha Thiên Thượng khi chúng ta phục vụ con cái của Ngài trên thế gian.

GHI CHÚ

1. Môi Se 1:39.
2. William Shakespeare, *King Henry the Eighth*, màn 3, cảnh 2, dòng 456–58.
3. Giáo Lý và Giao Ước 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 164.
5. Lu Ca 22:27.
6. Xin xem Lu Ca 10:30–37; xin xem thêm Ma Thi Ơ 22:39.
7. Xin xem Ma Thi Ơ 19:16–24; Mác 10:17–25; Lu Ca 18:18–25.
8. Xin xem Ma Thi Ơ 14:15–21; Mác 6:31–44; Lu Ca 9:10–17; Giảng 6:5–13.
9. Xin xem Ma Thi Ơ 6:33.
10. 3 Nê Phi 27:21.
11. Công Vụ Các Sứ Đồ 10:38.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

“[Chúa] sẽ không để cho chúng ta thất bại nếu chúng ta làm phần vụ của mình. Ngài sẽ làm vinh hiển chúng ta cho dù chúng ta có vượt quá tài năng và khả năng của mình. . . . Đó là một trong những kinh nghiệm tuyệt diệu nhất có thể đến với một con người” (Ezra Taft Benson, trong *Teaching, No Greater Call* [1999], 20). Hãy cân nhắc việc chia sẻ kinh nghiệm khi các anh em hay một người nào đó mình biết đã cảm thấy Chúa làm vinh hiển tài năng hay khả năng của người đó. Mời gia đình mà các anh em giảng dạy chia sẻ một số kinh nghiệm tích cực của họ khi họ đáp ứng “lời kêu gọi phục vụ của Đấng Cứu Rỗi.”

GIỚI TRẺ

Phục Vụ trong Đền Thờ

Benjamin A.

Khi tôi 17 tuổi, tôi đã bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc về tương lai của mình và tôi đã cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng về điều tôi có thể làm để chuẩn bị đi truyền giáo và tiếp nhận Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc. Tôi cảm thấy rằng tôi cần phải đi đền thờ thường xuyên hơn vì đó là nhà của Chúa và sẽ là nơi mà tôi có thể cảm thấy gần gũi nhất với Cha Thiên Thượng.

Vậy nên tôi đặt ra mục tiêu là thực hiện 1.000 phép báp têm trong một năm. Tôi cảm thấy thật sự cần phải đặt ra mục tiêu này; tôi đã nhịn ăn để biết đây có phải là điều tôi cần phải làm không. Cha Thiên Thượng đã đáp ứng cho tôi, và tôi bắt đầu đi Đền Thờ Tampico Mexico mỗi thứ Bảy.

Sau khi đã thực hiện 500 phép báp têm rồi, tôi đặt ra mục tiêu để sưu tầm lịch sử gia đình về các tổ tiên của mình, và tôi sưu tầm nhiều đến nỗi tôi đã không thể ngủ được vì tôi đang tìm kiếm các tên. Tôi tìm ra 50 tên và tám thế hệ của lịch sử gia đình của mình; tôi đã giúp làm công việc đền thờ cho tất cả những người này.

Cuối cùng tôi thực hiện được hơn 1.300 phép báp têm, và tôi tốt nghiệp lớp giáo lý, tiếp nhận Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc, và hiện đang phục vụ với tư cách là người truyền giáo toàn thời gian, tức là một trong các mục tiêu lớn nhất trong cuộc sống của tôi.

THIỆU NHỊ

Tôi Có Thể Làm Một Điều Gì Đó cho Những Người Khác

Mỗi người chúng ta có thể làm một điều gì đó để giúp đỡ những người khác. Chủ Tịch Monson đã dạy rằng chúng ta cần phải yêu thương mọi người và học hỏi để thấy cách chúng ta có thể giúp đỡ họ.

Khi các anh em ăn tối với gia đình mình, hãy đề nghị mỗi người trong gia đình chia sẻ một điều mà họ đã làm để phục vụ một người nào đó vào ngày ấy. Viết kinh nghiệm phục vụ của mình vào nhật ký mỗi ngày.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Hành Động trong Lúc Hoạn Nạn

Nghiên cứu tài liệu này và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của các chị em.

Là giảng viên thăm viếng, một trong số các mục đích của chúng ta là giúp củng cố mái gia đình. Các chị em phụ nữ chúng ta thăm viếng cần phải có thể nói: “Nếu có vấn đề, tôi biết rằng các giảng viên thăm viếng của tôi sẽ giúp đỡ mà không chờ phải được yêu cầu.” Để phục vụ, chúng ta có trách nhiệm để nhận ra nhu cầu của các chị em chúng ta đi thăm. Khi tìm kiếm sự soi dẫn, chúng ta sẽ biết cách đáp ứng những nhu cầu thuộc linh và vật chất của mỗi chị phụ nữ chúng ta đã được chỉ định để đi thăm. Rồi, khi sử dụng thời giờ, kỹ năng, tài năng, những lời cầu nguyện với đức tin, cùng sự hỗ trợ tinh thần và tình cảm, chúng ta có thể giúp phục vụ với lòng trắc ẩn trong những lúc đau ốm, chết chóc và những hoàn cảnh đặc biệt khác.¹

Với các giảng viên thăm viếng giúp báo cáo tình hình, chủ tịch đoàn Hội Phụ Nữ nhận ra những người có nhu cầu đặc biệt vì đau yếu về thể chất hay tình cảm, những trường hợp khẩn cấp, sinh nở, chết chóc, tật nguyên, cô đơn hay những thử thách khác. Rồi chủ tịch Hội Phụ Nữ báo cáo điều mình biết được với vị giám trợ. Dưới sự hướng dẫn của vị giám trợ, chủ tịch Hội Phụ Nữ sẽ phối hợp sự trợ giúp.²

Là các giảng viên thăm viếng,

chúng ta có thể có được “lý do để . . . hoan hỷ thật lớn lao biết bao” vì “chính là phước lành đã được ban cho chúng ta, vì chúng ta đã được làm thành những công cụ trong tay Thượng Đế để thực hiện công việc vĩ đại này” (An Ma 26:1, 3).

Từ Thánh Thư

Ma Thi O 22:37–40; Lu Ca 10:29–37; An Ma 26:1–4; Giáo Lý và Giao Ước 82:18–19

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Trong những thời kỳ ban đầu của Giáo Hội, con số tín hữu còn ít và được tập trung lại. Các tín hữu có thể đáp ứng nhanh chóng khi có một người nào đó gặp hoạn nạn. Ngày nay, con số tín hữu của chúng ta là hơn 14 triệu và sống rải rác ở khắp nơi trên thế giới. Các giảng viên thăm viếng là một phần kế hoạch của Chúa để cung ứng sự giúp đỡ cho tất cả con cái của Ngài.

Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, nói: “Hệ thống duy nhất mà có thể cung ứng sự giúp đỡ và an ủi trong khắp giáo hội rộng lớn trong một thế giới quá khác biệt là vì các tôi tớ sống ở gần những người đang gặp hoạn nạn,”

“ . . . Mỗi vị giám trợ và mỗi chủ

tịch chi nhánh có chủ tịch Hội Phụ Nữ để trông cậy vào.” “Chị ấy có các giảng viên thăm viếng là những người biết được những thử thách và nhu cầu của mỗi chị em phụ nữ. Qua các giảng viên này, chị ấy có thể biết được tâm lòng của các cá nhân và gia đình. Chị ấy có thể đáp ứng nhu cầu và giúp đỡ vị giám trợ trong sự kêu gọi của ông để chăm sóc các cá nhân và gia đình.”³

GHI CHÚ

1. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1; 9.6.2.
2. Xin xem *Handbook 2*, 9.6.2.
3. Henry B. Eyring, trong sách *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 110.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi có đang sử dụng các ân tứ và tài năng của mình để ban phước cho những người khác không?
2. Các chị em phụ nữ tôi chăm sóc có biết rằng tôi sẵn lòng giúp đỡ họ khi họ cần không?

Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.